

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVII.

ČÍSLO 3

MAREC 2009

Pôst je čas plný príležitostí - Nový dekan Mgr. Martin Dado
Rok sv. Pavla a osemsmerovka - Láska je trpezlivá
Bl. Anton Martin Slomšek - Fašiangy v našej farnosti

Pôst je čas plný príležitostí

Čas je neúnavný bežec. Hodiny ubiehajú a s nimi dni a roky. Čas všeličo prinesie a mnohé odnesie. Niečomu sa tešíme, za iné ďakujeme, ak je to už preč unesené do zabudnutia. Čas je aj múdry učiteľ, ale aj nepríjemný odhaľovateľ hlúposti. Toto je pravda v ktorej žijeme, budujeme, plánujeme a hľadáme zmysel prečo žiť, budovať a plánovať.

Nájsť zmysel života nie je vôbec ľahké, alebo skôr by som povedal, že nestratiť zmysel, prečo žiť dobre, nie je ľahké. Čas je náš veľký pomocník, lebo vďaka nemu poznávame, že tu na zemi má všetko začiatok, ale i koniec. Je tichým svedkom o Bohu, o večnom živote, kde čas vstúpiť nemôže, aj keď sa tam ponáhľa.

Prežívame pôst, čas, ktorý sa náhli k večnosti, ale nie len tak naprázdno a hlúpo. Je plný krásnych výziev a príležitostí. Pôstny čas prináša dôležitú pravdu a príležitosť zároveň. Pravda je v tom, že človek potrebuje Boha, aby nestratil večnosť a príležitosť zas v tom, že na každú zmenu je aktuálny čas.

„Mám sa uspokojiť s tým, čo mám...? Pokušenie možností, ktoré mi ponúka svet, je silnejšie a tak zabúdam na čas a ponáhľam sa uskutočňovať svoje sny?“ Áno,

mnohí aj teraz povedia: „Nemám čas“. Nečudujem sa, že časom strácajú pokoj a úprimnú radosť.

V čom je tajomstvo ľudského pokoja, úsmevu, vyrovnaného ducha? Kde ho nájsť? Kde začať? Sufi Bayazid rozprával o sebe samom: Za mlada som bol revolucionár a moja modlitba vyzerala takto: „Pane, daj mi silu, aby som zmenil svet.“ Postupne ako som sa stával dospelým a uvedomil som si, že uplynula polovica života a nebol som schopný zmeniť ani jedného človeka, zmenil som svoju modlitbu a začal som hovoriť: „Pane, udeľ mi milosť, aby som premenil tých, ktorí sa so mnou stretávajú. Hoc len svoju rodinu a svojich priateľov. Tým sa uspokojím.“ Teraz, keď som už starý a moje dni sú už spočítané, začal som chápať, aký som bol hlúpy. A moja jediná modlitba je takáto: „Pane, daj mi milosť, aby som zmenil seba samého.“ Keby som sa takto modlil od začiatku, nepremárnil by som si život.

Skutočne múdre slovo. Správne začať je vždy veľmi dôležité. Pôstny čas je v rukách každého z nás môže preletieť bez povšimnutia, ale môže sa stať novým začiatkom prinášajúcim pokoj, radosť a mier. Múdrost Sufiho Bayazida hovorí, že zmena musí začať od mňa a to už teraz.

Prajem všetkým čitateľom, aby počas pôstu našli pravý pokoj v úprimnom spoločenstve s Ježišom, ktorý je darom pre človeka a riekou pokoja pre jeho ducha.

Mgr. Martin Dado, dekan

Otec biskup Mons. Rudolf Baláž uvoľnil zo zdravotných dôvodov ICLic. Pavla Michaloviča zo služby dekana vo farnosti Prievidza-mesto. Pán dekan sa vracia do kňazského seminára v Badíne. Zároveň za farára a dekana v Prievidzi dekrétom menoval Mgr. Martina Dada, ktorý predtým pôsobil ako farár vo farnosti Kremnica.

Do služby bol nový pán dekan uvedený v pondelok 23. februára 2009 počas svätej omše o 16:30 vo farskom kostole sv. Bartolomeja za prítomnosti množstva veriacich. Liturgii predsedal generálny vikár ThLic. Marián Bublinec, pričom v obrade zastupoval biskupa. Odchádzajúcemu dekanovi Michalovičovi poďakoval a poprial mu v právnickej a kňazskej práci v Badíne veľa zdravia a sily Ducha Svätého.

Podľa tradície Martinovi Dadovi po predstavení veriacim odovzdal kľúče od kostola, bol prečítaný a podpísaný menovací dekrét a nový farár zložil slávnostnú prisahu. V liturgii tejto slávnosti sú aj ďalšie zaujímavé prvky napríklad obnova kňazských sľubov, alebo tzv. sprievod po kostole, kedy celebrant prechádza s novým farárom po kostole a zastaví sa pri kňazskom sedadle, svätostánku, krstiteľnici a spovednici.

Po svätom prijímaní sa nový dekan Martin Dado s jemu typickým úsmevom prihovoral veriacim. Poďakoval za prijatie a zdôraznil, že mnohých farníkov si ešte veľmi dobre pamätá zo svojho kaplánskeho pôsobenia a teší sa na opätovnú spoluprácu.

A.G., -av-

Budem na vás pamätať v modlitbách

Aj naša redakcia sa rozlúčila s odchádzajúcim dekanom ICLic. Pavlom Michalovičom. Položili sme mu dve otázky.

Pán dekan Pavel, študovali ste cirkevné právo, vraciate sa do seminára k svojej predchádzajúcej práci. Božie cesty sú nevyspytateľné. Budete na nás, farníkov pamätať v modlitbách? My na Vás určite!

Samozrejme, že budem na vás pamätať v modlitbe. Hoci som nebol medzi vami dlho, predsa si v srdci zachovám peknú spomienku. Zdravotné dôvody ma nútia momentálne skôr si oddýchnuť a nabráť nových síl, aby som sa mohol venovať

svojim povinnostiam. Preto som vďačný za modlitbu.

Ste spoluzakladateľom časopisu Bartolomej. Čo odkážete svojim ovečkám, ktoré Vás majú rady?

Ďakujem za lásku a pozornosť. Želám všetkým pokoj a radosť v Duchu Svätom, vytrvalosť vo viere a pevné zdravie.

Pán Boh zaplať! Aj redakcia vyprosuje hojnosť Božích milostí a plnú náruč zdravia tak odchádzajúcemu dekanovi, ako aj novému - Martinovi Dadovi.

Anka G. Vavrová a Mária Königová

Boh ma sem neposlal nadarmo

Martin Dado sa narodil 31. januára 1977 v Krupine ako druhé dieťa rodičom Anne a Leonardovi. Pochádza z piatich detí. Detské i školské roky radostne prežil v krupinskom prostredí. Zmaturoval na strednej škole v Banskej Štiavnici odbor geológia - baníctvo. Kňazské štúdiá absolvoval v Banskej Bystrici - Badíne. V r. 2001 slúžil ako diakon v Prievidzi. Za kňaza bol vysvätený v r. 2002. Po vysviacke bol kaplánom v Prievidzi do roku 2004. Už v diakonáte sa vyjadril, že Boh ho sem neposlal nadarmo, lebo do veľkej Prievidze sa ide človek učiť, je tu veľa práce, no dá sa tu načerpať veľa duchovnej sily a skúseností v práci s ľuďmi. Jeho obľúbenými svätcami sú sv. Ján Bosco a František z Assisi.

Pán dekan Martin, v roku 2002 ste kaplánčili v Prievidzi. Bola to vaša prvá "kaplánska"?

Áno. Prievidza bola moja prvá kaplánska láska a vyzerá to tak, že aj jediná.

Kde ste pôsobili po odchode z Prievidze?

Po odchode z Prievidze som odišiel do Kremnice za administrátora a farára. Kremnica je zas moja prvá farárska láska. Musím sa priznať, že Kremnicu som si zamiloval, nie len pre krásne horské a historické prostredie, ale najmä kvôli ľuďom, ktorí ma prijali s láskou a dôverou, hoci som bol veľmi mladý a stále predomnou viac závažných vecí. Obdivujem, že sa nezľakli. Stretol som sa s mladými úprimnej viery a ochotného ducha. V Kremnici mám preto veľa priateľov.

Ako kaplán ste v prvej kázni použili vetu: „Ja Vám dám svoje srdce a vy mi dajte svoje.“ Poprosili ste veriacich o otvorenú vzájomnú kritiku. Čo na to vravíte dnes? Je to pravda a stojím si za tým, len

sa s odstupom času čudujem, že som mal vtedy odvahu niečo také povedať. Nemám patent na neomylnosť a preto privítam každú kritiku. Kritika je dôležitá, aj keď nemusí byť vždy správna. Myslím, že by mala sprevádzať dialóg, v ktorom je možné nájsť východisko. Kritika bez vzájomného dialógu a ochoty počúvať je horšia ako vražedná zbraň. Vždy si pripomínam, že budem súdený za každé zbytočné slovo.

Bolo pre Vás prekvapením menovanie za dekana v známom meste?

Áno, bolo. Bolo to náhle a nečakané. Som vďačný za dôveru o. biskupa, ale zároveň som si vedomý, že je to taká zodpovedná a náročná

služba, ktorú bez pomoci Pána a bratov kňazov nezvládnem.

Čo chcete priniest' pre svojich farníkov všetkých vekových kategórií do ich kresťanského života?

Ak by som mal priniest' to, čo je moje, tak by toho veľa nebolo - pár vecí a nejaký ten dlh :) Ja milujem Ježiša a ponúkam to isté. Budem sa tešiť, ak sa niekto tiež do Ježiša zamiluje. Nič iné, ani nič mimoriad-

nejšie nemám. Je to moje jediné bohatstvo.

Tešíte sa na spoluprácu s pánom kaplánom Danielom, deťmi, mládežou, i so skôr narodenými?

Teším sa na všetkých, ktorí majú ochotu vo farnosti niečo hodnotné robiť.

Ďakujeme za úprimné slová

Anka G. Vavrová a Mária Königová

3/09

Pre deti

Rok svätého Pavla 3. časť

Milé deti!

Po dlhšej prestávke sa opäť vydávame na púť s apoštolom Pavlom. Pamätáte sa ešte, kde sme ho zanechali? Áno, bola to jeho prvá misijná cesta, počas ktorej sa Pavol dostal do sporu s čarodejníkom Elymasom a založil prvú kresťanskú obec v Antiochii. Tí z vás, čo chodievajú na nedeľné detské sväté omše do piaristického kostola, už vedia, čo bolo ďalej, pretože spolu s pátrom Jánom ste už prvú Pavlovu misijnú cestu ukončili. A vy ostatní - vám to teraz prezradím.

Chromí budú chodiť...

Pavol sa so svojim spoločníkom Barnabášom dostal do Lystry. Tu tiež ohlasoval radostnú zvesť o Ježišovi. Jedného dňa si všimol chromého muža, ktorý ho pozorne počúval.

Tento človek nikdy nechodil, ale Pavol videl, že verí všetkému, čo o Ježišovi hovorí. Keď človek dôveruje Bohu, dejú sa zázračné veci. Pavol zakríčal: „**Postav sa rovno na nohy!**“ a chromý muž vyskočil zo zeme a začal chodiť.

Bohovia z neba?

Ľudia strpli od úžasu, potom sa však spamätali a začali kričať, že k nim na zem zostúpili bohovia v ľudskej

podobe. V tomto kraji totiž nevládla viera v jediného Boha, ale uctievanie viacerých bohov, ktorým ľudia zvykli z vďaky obetovať býky. Aj teraz sa rozbehli k chrámu a spolu so svojim kňazom chceli Pavlovi a Barnabášovi obetovať tieto zvieratá.

Keď to Pavol s Barnabášom videli, rozbehli sa medzi ľudí a kričali: „**Mužovia, čo to robíte? Aj my sme smrteľní ľudia ako vy.**“ Hovorili o tom, že takéto zázraky koná iba Boh, ale i tak davy ledva utišili.

Namiesto vďaky kamene

Zanedlho do tohto kraja prišli Židia a všade hovorili proti Pavlovi. Ľudia zabudli, aký zázrak sa stal a začali Pavla kameňovať. Keď si mysleli, že je mŕtvy, vyhodili ho von za mesto. Boh však nedopustil smrť svojho

služobníka a Pavol už na druhý deň mohol Barnabášom odcestovať preč.

Návrat do Jeruzalema

Po namáhavej ceste sa Pavol a Barnabáš vrátili do Jeruzalema a rozprávali ostatným apoštolom o všetkom, čo zažili, a o tom, ako pohanía prijímajú Boha. Medzi apoštolmi vypukla hádka, pretože niektorí si mysleli, že pohanía by nemali byť len pokrstení, ale aj obrezaní - čiže okrem kresťanských by mali dodržiavať aj židovské tradície. Napokon sa zhodli na tom, že noví kresťania budú dodržiavať iba niektoré nariadenia - napríklad nejest' mäso, ktoré bolo predtým obetované pohanským modlám. Pavol s Barnabášom dostali nových spolupracovníkov - Júdu a Sílasa - a apoštoli ich vyzvali, aby sa vrátili do Antiochie. Začala tak druhá misijná cesta apoštola Pavla.

Zvláštny sen

V Antiochii sa Pavol dostal do sporu so svojím spoločníkom Barnabášom, rozhodli sa preto, že sa rozídu každý iným smerom. V Lystre sa Pavol zoznámil s Timotejom, ktorý ho potom sprevádzal na ďalších cestách. Jednej noci mal Pavol zvláštny sen. Stál pred ním neznámy muž a volal: „Prejdi do Macedónska a pomôž nám!“ Keď sa Pavol zobudil, pochopil, že ho tam volá Boh. Z Troady, kde sa práve nachádzal, sa opäť vydal na cestu do neznámeho kraja.

Lýdia

Zanedlho sa Pavol dostal do Filíp, jedného z macedónskych miest. V sobotu pri rieke rozprával o Ježišovi. Medzi ženami, čo ho pozorne počúvali, vynikala najmä Lýdia, ktorá sa živila ako predavačka.

Po tom, čo sa dala pokrstiť, pozvala Pavla k sebe domov, aby si u nej oddýchol.

Pavlovo väznenie

Vo Filipách Pavol uzdravil aj dievčinu, ktorú trápil zlý duch. Ľuďom tam sa však nepáčili jeho činy, preto ho kázali chytiť, zbičovať a uväzniť. Keď sa Pavol o polnoci

modlil, nastalo veľké zemetrasenie, všetky dvere žalára sa otvorili a väzňom padli putá. Strážca žalára sa veľmi zľakol a chcel sa prebodnúť mečom, lebo sa bál, že väzni ušli. Pavol však naňho skríkol: „**Neubližuj si, lebo sme tu všetci!**“ Po tejto udalosti strážnik uveril v Boha a dal sa pokrstiť. Ráno úradníci rozhodli, že Pavol bude z väzenia prepustený a on tak mohol pokračovať vo svojej ceste ďalej.

Solún

V Solúne žilo množstvo Židov, ale tí neprijali Pavlovo svedectvo o Ježišovi a vyvolávali roztržky aj medzi Židmi v meste Berei, ktorí Pavlovi uverili. Pavol preto od nich čoskoro odišiel.

Pavlov život bol veru plný prekvapení, ktoré mu chystal Boh. Zanecháme ho teraz na jeho druhej misijnej ceste. O výnimočných veciach, čo Pavol zažil na prvej ceste, si môžete prečítať aj v Svätom Písme (Sk 14,8-20; 15, 4-2). Informácie o počiatkoch druhej misijnej cesty zas nájdete v 16. a na začiatku 17. kapitoly Skutkov apoštolov. Teším sa na pokračovanie nabudúce!

Pet'ka

Osemsmerovka

3/09

Pre deti

V dnešnom čísle sme pre vás, milé deti, pripravili aj zaujímavú osemsmerovku. Musíte vyhľadať všetky slová a vyškrtať ich v jednotlivých políčkach v ôsmich smeroch. Svoje riešenia vypísané do tabuľky dolu, prineste na ktorúkoľvek nedeľnú detskú svätú omšu vo farskom kostole sv. Bartolomeja a odmena vás isto neminie.

Č	O	O	R	K	O	Ľ	E	I	T	S	A	Ť	Š
V	V	E	A	A	R	E	I	V	K	S	T	I	E
U	T	R	D	O	B	I	A	R	A	I	Ž	D	I
L	S	I	O	J	E	N	D	N	É	E	M	E	Ľ
U	M	Z	S	M	E	A	O	J	J	F	I	Á	E
CH	O	N	Ť	M	A	S	J	E	M	F	E	L	T
N	J	Š	D	Í	J	E	D	CH	T	E	B	R	A
A	A	O	T	Ó	O	L	V	E	M	T	N	E	I
S	T	T	B	E	O	P	V	U	R	A	O	B	R
K	R	Á	Ľ	O	V	S	T	V	O	I	L	I	P

Slová, ktoré treba vyhľadať:

EFFETA - IDEÁL - JEDLO - JÓB - KRÁĽOVSTVO - ODMENA - PLESANIE - PRIATEĽ - RADOSŤ - SVET - ŠŤASTIE - TAJOMSTVO - VIERA - ŽIARA

Sem možno po vyhľadaní a vyškrtnutí všetkých slov zapísať text (zostať musí 59 znakov):

Autor: Mgr. Ing. Ľudovít Sobôtka
Pripravil: Daniel Markovič

Láska je trpezlivá

Rozhovor s pracovníkmi prievidskej pobočky organizácie Úsmev ako dar

Táto vlastnosť lásky z Hymnu na lásku od sv. Pavla zahrňuje v sebe všetky jej ostatné vlastnosti. Keď chýba v láske trpezlivosť, nastáva disharmónia medzi milovanými. Priestor, kde vládol Boží pokoj, naplňame všeličím možným aj nemožným čo sa nám z kdekade lákavo ponúka. V posvätnom čase pôstu si prajeme pokojné prežívanie tohto času a radosť, ktorá príde so Zmŕtvychvstalým a je darom od Boha. Snažíme sa byť pokojnejší, zabudnúť na svetové krízy finančné, morálne, ale aj krízy v nás samých. Ovocím pokoja a vyrovnanosti je i štedrosť v citoch, láske, alebo hmotná. Najčastejšie sa však v človeku stretávajú všetky naraz. Svätý Pavol nás i v tomto roku a bude učiť trpezlivosti v láske, skutkoch a v prijímaní Krista do našich životov.

Najväčším vzorom v trpezlivej láske je Ježiš, ktorý ju priviedol do dokonalosti na kríži. Pannou Máriou bol s láskou prijatý, spolu s pestúnom sv. Jozefom vychovávaný. Ježiš prežíval s nimi dni naplnené tou najväčšou trpezlivou láskou, akej je človek vôbec schopný. Sviatok Svätého Jozefa, ženicha Panny Márie, spolu so Dňom počatého dieťaťa nám pripomínajú Svätú Rodinu. Rodinu, ktorá je nám vzorom a pomocou, ako naplňovať naše rodiny tou ospevovanou Pavlovou trpezlivou láskou.

V našom okolí sú však rodiny, ktoré stratou trpezlivosti v láske nezvládli svoje starosti a svet ich zavalil ťažbou, ktorej podľahli. Sú tu aj rodiny, ktoré nemali možnosť vôbec do lásky dorásť. Žijú v nich nevyzreté deti, ktoré sú už samé rodičmi, a na vekú nezáleží. V týchto krízach je tu ponúkaná pomoc cez jednotlivcov, ale hlavne fundovaných odborníkov, pracujúcich v rôznych zariadeniach a organizáciách.

Jednou z nich je i Spoločnosť Úsmev ako dar, kde som sa stretla s ľuďmi, ochotnými v rámci možností, ktoré sa im núkajú, pomáhať. Trpezlivo,

s láskou. Oslovila som pracovníkov Prievidskej pobočky, aby nám o svojej práci povedali viac.

Mgr. Jana Kocanová - predsedníčka pobočky

Janka, prosím Ťa, priblíž nám prievidskú pobočku, jej históriu, systém fungovania, aj úspechy.

V roku 2007 Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar zaznamenala (SPDDD ÚAD) 25 rokov svojej činnosti. Spoločnosť sa postupne rozvíjala, rozširovala svoje aktivity a v súčasnosti má zastúpenie v každom kraji. Hlavnou myšlienkou Spoločnosti je „...aby každé dieťa malo rodinu ...”

Zásluhou študentov Fakulty riadenia a informatiky žilinskej univerzity v Prievdzi dňa 27.10.1997 vznikla

pobočka s pôsobnosťou pre Trenčiansky región. Je toho veľa, čo sa v Prievidzi urobilo. Napríklad počas 10 rokov sme uskutočnili 34 táborov pre 697 detí.

V pobočke sa stretáva veľa ľudí od detí až po seniorov. Náhodnému návštevníkovi by sa zdalo, že tam občas zavítá chaos, ale rýchlo zistí, že je v práci výborný systém. Oboznámiš nás s jej terajšou činnosťou a osadenstvom?

Blíži sa koniec kalendárneho roka, keď zvykneme hodnotiť, často v číslach. Ale nie všetko skutočné a hodnotné vidieť očami. Naše oči i srdcia hľadajú smerom k deťom žijúcim v detských domovoch, smerom k mladým dospelým, ktorí opustili detské domovy, smerom k rodinám, ktoré sprevádzame.

S potrebou a túžbou darovať sa iným cieľe našej Spoločnosti aj na regionálnej úrovni pomáhajú naplňovať naši terénni sociálni pracovníci pod regionálnym vedením riaditeľky pre program PRIDE, všetci účastníci Anjelského programu, dobrovoľníci a samozrejme veľa odhodlaných a zapálených ľudí, odborníci z rôznych oblastí, partneri a podporovatelia, laici, ktorí nám pomáhajú pri naplňovaní potrieb detí a rodín.

Jednou z aktivít, ktorú realizujeme kontinuálne počas roka s cieľom budovania podporných vzťahov, je Anjelský program. Ide o pravidelné stretnutia dobrovoľníkov - anjelov s deťmi v detských domovoch. Vyvrcholením ich celoročnej činnosti sú letné rozvojové pobyty.

Nasleduje konkrétna pomoc a poradenstvo pre mladých dospelých, ktorí opúšťajú detské domovy po

dosiahnutí veku dospelosti. Tento program má názov SOS program. SPDDD ÚAD už piaty rok pôsobí aj v oblasti pomoci rodinám a deťom v ohrození. Konkrétne v oblasti náhradnej starostlivosti, hlavne v zmysle prípravy žiadateľov o náhradné rodičovstvo, poskytnutia poradenstva a pomoci týmto rodinám.

Ďalšou oblasťou je práca s biologickými rodinami nielen detí umiestnených v ústavnej starostlivosti, v detských domoch, ale aj v oblasti prevencie pre rodiny v kríze, kde hrozí vyňatie dieťa z rodiny. Je veľmi dôležité týmto skupinám rodín poskytnúť nielen poradenstvo, ale často aj konkrétnu materiálnu a finančnú pomoc, ktorá im pomôže zabezpečiť ich základné potreby ale hlavne potreby ich detí. Toto je oblasť, v ktorej sú zapojení terénni sociálni pracovníci.

Nie je tajomstvom, že ste si s manželom vzali do pestúnskej starostlivosti dve detičky. Určite sa zmenilo veľa vo vašej rodine. Čo najviac? Ako reagovalo širšie okolie?

Osvojenie znamená prijať dieťa za svoje, vychovávať ho v prirodzenom prostredí a to v rodine. Samozrejme, že sa toho veľa u nás veľa zmenilo. Rodina je farebná mozaika rôznych asociácií. Pre tých, ktorí žijú v rodine, je to pocit bezpečia, istoty, akýsi prístav, kde sa môžeme kedykoľvek vrátiť. My ako manželka sme mali a máme túžbu otvoriť svoje srdce a náruč týmto opusteným deťom. Zaplniť ich citovú prázdnotu, zaháňať strach z opustenosti, zobrať na seba často podobu detskej neistoty, potreby niekam patriť, byť milovaný. Pokúsiť sa ich

bezpečne previesť cestou života nie je ľahké.

Názory okolia boli rôzne. Ak sme cítili, že sú v konflikte s našimi názormi, museli sme sa ešte viac zomknúť ako rodina a posilniť sa v myšlienke, že deti majú právo žiť v rodine, ktorá si ich chráni a buduje celoživotné vzťahy. Na záver želám všetkým, aby ich život bol prejavom radosti, dôvery a vďaky za dar života.

Mgr. Anna Kútniková - riaditeľka programu PRIDE.

Anka, si riaditeľkou síce krátko a vhupla si do rozbehnutého vlaku. Prosím ťa, vysvetlíš našim čitateľom názov PRIDE a systém tohto certifikovaného vzdelávania?

Prirovnanie rozbehnutého vlaku je veľmi výstižné! Priznávam, že občas sa v ňom cítim trochu neisto, pevne verím, že idem(e) tým správnym smerom.

Názov PRIDE je skratkou začiatkových písmen anglického názvu (Parents' Resources Information Development and Education - čo by sa dalo voľne preložiť ako Zdroj informácií pre rozvoj rodičovských zručností). Ide o zážitkový program, ktorý sa opiera o emocionálnu stránku človeka a jeho zážitkové skúsenosti. Umožňuje dospelým spoznať svoje schopnosti, aby mohli

účinne pomáhať deťom vyrovnať sa so svojou minulosťou, prijať prítomnosť a pripraviť sa na samostatnú budúcnosť.

Cieľovou skupinou programu sú náhradní rodičia, vychovávatelia a odborníci pracujúci s deťmi (sociálni pracovníci, psychológovia, špeciálni pedagógovia, biologickí rodičia detí, ale aj dobrovoľníci). Základný modul tvorí 30 hodín rozdelených do 9 stretnutí. Výcvik obsahuje prácu v skupine aj 3 individuálne konzultácie. Ale ako sa hovorí: Lepšie jedenkrát zažiť ako viackrát počuť.

Keď sa povie „dieťa žijúce v detskom domove“, aké sú formy podpory dieťaťa rodiny organizáciou ÚAD, aby sa tento stav zmenil?

Myslím si, že všetky formy pomoci a podpory dieťaťa vychádzajú zo spomínanej hlavnej myšlienky. V súlade s tým sa snažíme napr. prostredníctvom sanácie, terénnej sociálnej práce s dysfunkčnou rodinou, aby sa deti mohli vrátiť naspäť k svojim biologickým rodinám. Ak to nie je možné, vtedy nastupujú iné formy náhradnej rodinnej starostlivosti, kde hlavným nástrojom pomoci je už spomenutý výcvikový program PRIDE.

Určite nesmiem zabudnúť na pomoc a podporu našich dobrovoľníkov, ktorí navštevujú deti v detských domovoch, spolu s nimi trávajú voľný čas, rozprávajú sa s nimi, sú ich veľkými kamarátmi a bez pomoci ktorých by sa nemohli urobiť pre deti letné tábory, ale aj víkendové akcie a pobyty pre náhradné rodiny. Samozrejme, sú to tiež sponzori a všetci ľudia dobrej vôle, ktorí nás rôzne podporujú v tom, aby sme mohli pomôcť rodinám v kríze napríklad prostredníctvom materiálnej pomoci vo forme oblečenia alebo potravín.

Práca s ľuďmi je vždy náročná. Čo ťa vie v tejto práci najviac potešiť a kde čerpáš silu do ďalších dní?

Áno je to práca náročná, avšak bola by oveľa náročnejšia, keby som bola na ňu sama. Preto patrí veľká vďaka všetkým mojim kolegom, terénnym sociálnym pracovníkom, dobrovoľníkom a iným organizáciám.

Je veľmi ťažké presne povedať, čo ma teší najviac. Lebo je toho veľa. Spomeniem také „malé - veľké“ úspechy nás všetkých, kedy sa prostredníctvom sanácie vrátilo veľa detí naspäť do svojich biologických rodín, teším sa z našich dobrovoľníkov - ich nadšenia a túžby pomáhať, z toho, že sme našli vhodné zariadenie pre slobodnú tehotnú mamičku, že sa jednej rodine podarilo zabezpečiť okno na zimu, že sú tu stále ľudia, ktorí majú miesto vo svojom srdci a rozhodli sa prijať dieťa z detského domova.

To všetko a ešte oveľa viac mi dáva silu do ďalších dní a presvedča ma, že si „musíme“ navzájom pomáhať a že naša práca má zmysel. Veď ako hovorí Pán: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších...

Lenka Daneková - asistentka

Lenka, odkedy pomáhaš v ÚAD a ktorá služba Ti najviac prirástla k srdcu?

Na Úsmev som sa dostala pred 6 rokmi, kedy som hľadala kontakt na jednu „domováčku“, ktorú som stretla. Práve prišli dobrovoľníci na našu školu robiť nábor. Tak som si povedala, že oni mi poskytnú informácie. Začala som pomáhať vtedajšej manažérke. Najviac mi prirástla k srdcu pomoc všetkým manažérom - či už je to administratívna práca ale najviac je to pomoc pri vedení jednoduchého účtovníctva.

Každý dobrovoľník prievádzskeho pobočky sa stretne s tebou. Aká je tvoja úloha a aké možnosti realizácie dobrovoľnej pomoci sa ponúkajú?

Mojou úlohou je novému dobrovoľníkovi predstaviť našu Spoločnosť - kto všetko je na pobočke, jej činnosť a najmä dobrovoľnícku prácu. Naši dobrovoľníci majú dve možnosti:

a) Aktívny dobrovoľník, ktorý pracuje s deťmi z detských domovov, prípadne z náhradných rodín. Chodí ich navštevovať do detského domova. Chodí na rôzne školenia, ktoré sa týkajú práce s deťmi z detských domovov, na rôzne akcie, ktoré realizuje naša pobočka pre dobrovoľníkov a prípadne na tábory s deťmi.

b) Príležitostný dobrovoľník, ktorý chodí pomáhať na našu pobočku. Môže to byť od administratívy až po upratovanie. Môže sa zúčastňovať ako člen tímu, ktorý zabezpečuje rôzne akcie - napríklad koncerty a iné veci, ktoré sa organizujú počas roka.

Čo ti pomáha prekonávať denné problémy v práci a s akou skúsenosťou by si sa podelila s mladými ľuďmi?

Je to dosť ťažká otázka. V posledných dvoch rokoch je to môj priateľ a pár ľudí na Úsmeve. Od začiatku ma naučili prijať podakovanie a vážiť si svoj výsledok práce.

Pomáha mi aj to, keď uvidím dve krásne tváre detí, ktoré prídu občas pozrieť na našu pobočku. Asi to najkrajšie na tejto práci je vzťah medzi dobrovoľníkom a dieťaťom. Ako som spomenula, mojou motiváciou do práce sú aj tie dve deti, ktoré poznám už viac ako rok. Najúžasnejší je ich úsmev a to, ako na mňa vždy pozrú. Najkrajšie je vedomie, že vás niekto má rád svojou detskou láskou.

Podrobnejšie informácie organizácii ÚAD nájdete na www.usmev.sk

Text a foto: M. Melicherčíková

Pôst a rodina

Pôst a pokánie konáme na odčinenie našich hriechov. Prostredie, v ktorom sa ich ale dopúšťame najviac, je hlboko intímne, nemá doň každý prístup. Je paradoxom života, že často najbolestnejšie ubližujeme práve tým, ktorých najviac milujeme - manželom, rodičom, deťom, starým rodičom či iným príbuzným. Nevieme sa zmieriť s tým, že manželka je iná, ako by sme chceli, že deti sa neučia, ako by sme chceli, že sme nezdedili toľko, koľko by sme chceli, a pod. Je to zamotaný kruh vlastných predstáv, práv a žiadostí, ktorými odmietame priznať rovnaké práva iným a tak ich robíme neslobodnými na svoj obraz. Ale Boh, ak nám dal rodinu, určite chcel našu slobodu, nie naopak. Prečo sa teda rodina a život v nej stala pre súčasných ľudí akoby väzením, koreňom hriechov, závislostí a smútku z vlastného zlyhania? Možno je to preto, že prestali chápať jej pravý význam a pravú hodnotu.

Náš pôst by sa mohol teda začať v rodine. Vrátiť sa k jej koreňom a rozmýšľať o jej podstate je moja pôstna výzva pre vás.

Preskúmame exhortáciu

Ján Pavol II. intenzívne vnímal už na začiatku svojho pontifikátu hlboké a rýchle zmeny v spoločnosti a kultúre, ktoré najviac zasiahli a neustále zasahujú práve rodinu. Už v roku 1988 vydal exhortáciu *Familiaris consortio*, ktorá mala napomôcť veriacim k pochopeniu Božieho plánu o manželstve a rodine. Vo svojich príspevkoch by som sa chcela s vami podeliť v mene všetkých kresťanských pedagógov, ktorí sa denne stretávajú s hlbokým nepochopením rodiny ako zväzku, o svetlo prichádzajúce k nám práve skrze myšlienky Jána Pavla II. v spomínanom cirkevnom spise.

Exhortácia *Familiaris consortio*

Exhortáciu *Familiaris consortio* tvorí

5 častí. V úvode sa nám jej autor prihovára v mene celej Cirkvi slovami: „V terajšej historickej chvíli, keď rodinu napádajú početné sily, ktoré sa ju usilujú rozvrátiť alebo aspoň pokriť, Cirkev si uvedomuje, že dobro spoločnosti i jej vlastné dobro je tesne viazané s dobrom rodiny. Preto pociťuje veľmi živo a naliehavo poslanie hlásať všetkým Boží plán o manželstve a rodine, zaisťovať im plnú životnosť spolu s ľudským a kresťanským zdokonaľovaním, a tak prispievať k obnove spoločnosti i samého Božieho ľudu.

Svetlá a tiene dnešnej rodiny

V prvej časti spisu Ján Pavol II. hovorí o potrebe Cirkvi poznať situácie, v ktorých sa dnes realizuje manželský a rodinný život. Táto potreba súvisí s požiadavkou evanjelizácie, pretože Cirkev prináša evanjelium Ježiša Krista, ktoré je nemeiteľné a vždy nové, do rodín, ktoré práve žijú v podmienkach súčasného rýchlo sa meniaceho sveta. Zároveň upozorňuje, že „dnešným mužom a ženám, úprimne a dôkladne hľadajúcim odpoveď na každodenné, závažné problémy ich manželského a rodinného života, nezriedka sa ponúkajú predstavy a teórie, a to aj vábivé, ktoré urážajú v rôznej miere pravdu a dôstojnosť ľudskej osoby. Cirkev, obdarená schopnosťou rozlišovať na základe evanjelia, ponúka svoju službu, ktorou chce oddane slúžiť pravde, slobode a dôstojnosti každého muža a ženy.“ Svätý Otec vysvetľuje, že toto evanjeliové rozlišovanie nevykonáva Cirkev iba prostredníctvom duchovných pastierov, ktorí učia v Kristovom mene a jeho mocou, ale aj prostredníctvom laikov. Ján Pavol II. v tomto bode zdôrazňuje, že „nadprirodzený zmysel pre vieru“ nepredpokladá vždy sú-

hlas väčšiny, práve naopak. Cirkev často musí ísť inou cestou, ak chce zostať v službách Kristovej pravdy. V súvislosti so spomenutým darom rozlišovania Svätý Otec priamo nabáda všetkých kresťanských manželov a rodičov, aby poskytli vlastný nenahraditeľný prínos na vypracovanie naozajstného evanjeliového rozlišovania v rôznych situáciách a kultúrach, v ktorých muž a žena prežívajú svoje manželstvo a svoj rodinný život. Na plnenie tejto úlohy obsiahli vlastný charizmatičký dar, t.j. dar sviatosti manželstva.

Ďalšou otázkou, ktorou sa zaoberá prvá časť exhortácie, je viditeľný úpadok niektorých základných hodnôt. „Napríklad je chybou teoretické a praktické chápanie vzájomnej nezávislosti medzi manželmi, dvojakosti v autorite rodičov voči deťom, ďalej sú to konkrétne ťažkosti, s ktorými sa rodina často stretáva pri sprostredkovaní hodnôt, rastúci počet rozvodov a nadväzovanie nového spolužitia, zlo, akým je umelý potrat, stále častejšie používanie sterilizácie a prenikanie antikoncepcnej mentality. Život sa potom často chápe nie ako požehnanie, ale ako nebezpečenstvo, ktorému sa treba brániť. Je teda nevyhnutné, aby si všetci znova uvedomili prvenstvo mravných hodnôt. Ich znovupochopenie a znovuprijatie je úlohou, ktorá sa nám dnes ukladá pre obnovu spoločnosti.“

V závere prvej časti Ján Pavol II. vyzýva k stálemu a nepretržitému obráteniu srdca. Toto obrátenie si vyžaduje vnútorný odstup od všetkého zla a prilipnutie k dobru v celej jeho plnosti.

(pokračovanie v budúcom čísle)

pripravila E. Blašková

Bartolomejčatá v Tužine

V sobotu 14. februára sme sa zúčastnili festivalu Pozdvihni svoj hlas v Tužine. Program začal svätou omšou v tužinskom kostole, kde sme si vypočuli v homíliu zameranú na to, že si máme dávať pozor na to, čím

sa "krmíme". Aby to nebol len internet, počítač a televízor, ale hlavne Božie Slovo. Máme pozdvihnúť svoje hlasy k Bohu a potom srdcom počú-

vať jeho odpovede. Svätú omšu spevom sprevádzal Zbor svätého Jakuba z Tužiny. Potom sme sa presunuli do kultúrneho domu, kde Zbor svätého Jakuba zaspieval ešte pár piesní. A na rade sme boli my. Zaspievali sme okolo 10 piesní a tešili sme sa potlesku. Po vystúpení sme boli za dobrý výkon odmenení výborným gulášom a koláčmi. V Tužine ešte vystupovali rôzne skupiny, napríklad Janais, Kéfas, N.D.E. či Ľudka Koščová so skupinou. Týmto naším malým výletom sme opäť trochu utužili naše malé spoločenstvo a dobre sme sa zabavili, hlavne pri jazde autobusom, kde sme zaspievali skoro všetky pesničky, ktoré sme mali pripravené do Tužiny. Nuž, spolucestujúci a pán šofér z nás museli mať radosť.

Martina Humajová

Foto: www.gospelfoto.sk

Stretnutie rodín z dekanátu Prievidza

V Pastoračnom dome pátrov Saletínov v Chrenovci sa 28.2.2009 konalo stretnutie rodín z dekanátu Prievidza. Program bol bohatý pre všetkých. Zatiaľ, čo sa rodičom venoval P. Czeslaw Oko MS, detičky boli rozdelené podľa veku. Hry, šport, be-

seda - taká bola ich sobota s kamarátmi. Poobede spoločenstvá, sviatosť zmierenia a sv. omša. Na konci sme sa lúčili obohatení o nové duchovné či športové zážitky a nové kamarátstva.

M. Melicherčíková

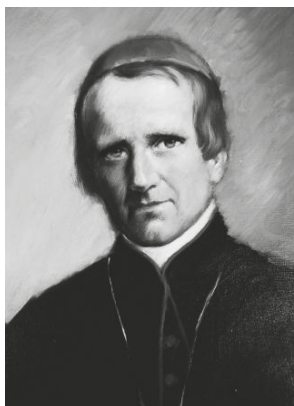
MILOVAL BOHA A SVOJU VLAŠŤ

Blahoslavený Anton Martin Slomšek

3/09

Zo života svätých

Dnešná doba pred nás kladie množstvo otázok. Jedna z nich možno hovorí aj o tom, či sa oplatí investovať svoje sily do našej malej krajiny, či nie je múdrejšie podporiť „odliv mozgov“ a uplatniť sa niekde, kde sa žije lepšie. Blahoslavený slovinský biskup Anton Martin Slomšek by na túto otázku mal pravdepodobne jasnú odpoveď.

Anton Slomšek sa narodil 26. novembra 1800 v dedine Slom v rodine slovinských roľníkov. Bol najstarším z ôsmich detí. Študoval na lýceu v Ľublani, kde sa spriatelil s budúcim veľkým slovinským spisovateľom Františkom Prešernom.

Keď mal šesťnásť rokov, zomrela mu matka a onedlho aj otec. O jeho výchovu sa ďalej postaral kňaz, ktorý ho učil už v detstve a všimol si jeho vrodenú inteligenciu a bystrosť mysle.

Cesta kňazstva

Anton sa rozhodol stať sa kňazom. Štúdiá ukončil v roku 1824, kedy bol aj vysvätený. V deň svojej vysviacky si do denníka napísal: „Posvätené sú moje ústa, aby vypovedali sväté slová. Posvätené sú moje dlane, aby činili sväté veci. Posvätené sú moje oči, aby hľadeli iba na záležitosti neba. Už nežijem ja, ale vo mne žije Kristus.“

Začiatky jeho pôsobenia sú spojené s nemocnicou alžbetínok, kde pôsobil ako kaplán. Po vystriedaní ďalších dvoch miest sa stal špirituálom v seminári v Klagenfurte. Práve tu začal zbierať ľudové piesne, ktoré vyšli aj tlačou. Vydal i zbierku kázaní, v ktorej hovorí: „Rodná reč je najväčším dedičstvom, aké sme dostali od svojich rodičov. Povinní sme ju preto čo najstarostlivejšie zachovať, vylepšiť a odovzdať nášmu potomstvu. Kto zabúda rodný jazyk,

ľahkomyselne zahadzuje svoj talent. S tým sa vyrovná Boh.“

Aktívny biskup

V roku 1846 bol Anton vysvätený za biskupa. Začal sa starať o skvalitnenie výchovy kňazov i obnovu rehoľného života, nezabúdaj však ani na obyčajných veriacich. S obľubou spovedal, viedol ľudové misie a duchovné cvičenia. Zakladal hnutia modliace sa za zjednotenie kresťanov. Dobré odhadol aj význam tlače a publikovaného slova. Veľa písal, prekladal texty z nemčiny a založil dodnes existujúce vydavateľstvo „Mohorjeva Družba“.

Zdravé vlastenectvo

Anton Slomšek bol presvedčeným slovinským vlastencom. Používal materinský jazyk, nevyhýbal sa však ani nemčine, keďže jeho krajina bola v tých časoch súčasťou rakúskeho cisárstva. Ako o ňom pri bea-

tifikácii v roku 1999 povedal pápež Ján Pavol II., „prechovával hlbokú lásku k vlasti. Dbal o slovinský jazyk, podporoval spoločenské reformy, pričínal sa o kultúrne napredovanie svojej krajiny, nešetril síl, aby jeho národ mohol zaujať dôstojné miesto v rodine európskych národov. V tom všetkom nepodľahol nikdy krátkozrakému nacionalizmu, ani sa nikdy nestaval egoisticky proti oprávneným snahám ostatných národov.“ Podľa Jána Pavla II. dokázal byť úprimným vlastencom a zároveň spolupracovať s ľuďmi inej národnosti, kultúry či náboženstva.

Anton Slomšek zomrel 24. septem-

bra 1862 v Maribore. Hoci si želal byť pochovaný len v obyčajnej rakve na mestskom cintoríne, ľudí modliacich sa pri jeho hrobe neustále pribúdalo. Jeho pozostatky tak boli premiestnené najskôr do hrobky pod františkánskym kostolom a neskôr do katedrály v Maribore. Tento „samaritán slovinského národa“ zanechal svojim životom odkaz všetkým ľuďom. Poukázal totiž na to, aké dôležité je neustále si vážiť svoju vlasť. A aké chvályhodné je využiť svoje dary od Boha aj v jej prospech.

Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podtejski:

Sol' zeme a svetlo sveta 5

Oznam

Srdečne Vás pozývame na tradičnú **Duchovnú obnovu lektorov, akolytov, animátorov, katechéto**v a členov **FPR alebo FER**. Obnova bude v dňoch **20. 3. až 22. 3. 2009 v Pastoračnom dome v Chrenovci - Brusne**. Poplatok je 20,- EUR. Informácie o možnostiach platby telefonicky. Na duchovnú obnovu sa môžete prihlásiť telefonicky u p. Márie Melicherčíkovej (mobil 0903 607 883), prípadne u p. Milana Petráša (mobil 0905 166 571) v termíne **do 16.03.2009**.

Spomienky na zosnulých

Dňa 7.3.2009 uplynulo tridsať rokov, čo tragicky zahynul pri výkone vojenskej služby vo veku dvadsať rokov náš drahý syn a brat **Miroslav Mišík**. V nádeji na vzkriesenie na neho s láskou a úctou v modlitbe spomínajú mama, brat a sestra s rodinami.

Ďakujeme všetkým príbuzným a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste dňa 20. februára 2009 nášho brata, švagra a uja **Lukáša Mokrého** vo veku nedožitých 82 rokov. Ďakujeme za kvetinové dary a hlboké slová útechy, ktorými sa snažili zmierniť náš veľký žiaľ.

Sestry a bratia s rodinami

8. marec 2009 - 2. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Boh skúšal Abraháma a povedal: Tam ho obetuj ako zápalnú obeť na jednom z vrchov, ktorý ti ukážem. Gn 22, 1-2.9a.10

R - Pred tvárou Pána budem kráčať v krajine žijúcich. Ž 116, 10-19

Č2 - Ak je Boh za nás, kto je proti nám? Rim 8,31b-34

Ev - Peter vraví: Pane, dobre je nám tu. Urobím tu tri stánky, jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi. ... Vtom ich zahalil jasný oblak a Boh Otec povedal o Ježišovi: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zalúbenie. Počúvajte ho! Mk 9, 2-10

15. marec 2009 - 3. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Ja som Pán, tvoj Boh... nebudeš mať iných bohov okrem mňa!

Ex 20, 1-17

R - Pane, ty máš slová večného života.

Ž 19, 8-11

Č2 - Lebo čo je u Boha bláznivé, je múdrejšie ako ľudia, a čo je u Boha slabé, je silnejšie ako ľudia. 1Kor 1, 22-25

Ev - Keď bol cez veľkonočné sviatky v Jeruzaleme, mnohí uverili v jeho meno, lebo videli znamenia, ktoré robil.... Pán Ježiš vyháňa zvieratá, predavačov a peňazomencov z chrámu. Potom povedal Židom: Zborte tento chrám a ja ho za tri dni postavím. Ježiš myslí na chrám svojho tela. To sa splní, keď vstane na tretí deň živý z hrobu. Jn 2, 13-25

22. marec 2009 - 4. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Aj všetky kniežatá, kňazi a ľud kopili nevernosť na nevernosť... a poškvrnili Pánov dom, ktorý si zasvätil v Jeruzaleme.

2Krn 36,14-16

R - Pane, chcem stále pamätať na teba.

Ž 137, 1-6

Č2 - Lebo spasení ste milosťou skrze vieru a to nie je z vás, je to Boží dar.

Ef 2, 4-10

Ev - A ako Mojžiš vyzdvihol na púšti hada, tak musí byť vyzdvihnutý aj Syn človeka, aby každý, kto verí, mal v ňom večný život. ... K Pánu Ježišovi prišiel popredný židovský muž Nikodém. Boží Syn hovorí: „Boh poslal svojho Syna, aby zachránil svet.“ Ježiš Kristus chce urobiť všetkých ľudí šťastnými na zemi i vo večnosti. Jn 3, 14-21

29. marec 2009 - 5. nedeľa v pôstnom období

Č1 - Hľa, prichádzajú dni, hovorí Pán, keď uzavriem s domom Izraela a s domom Júdu novú zmluvu!

Jer 31, 31-34

R - Bože, stvor vo mne srdce čisté.

Ž 51, 3-15

Č2 - A keď dosiahol dokonalosť, stal sa pôvodcom večnej spásy pre všetkých, ktorí ho poslúchajú.

Hebr 5, 7-9

Ev - A ja, až budem vyzdvihnutý od zeme, všetkých pritiahnem k sebe. Pán Ježiš hovorí apoštolom: Kto mi bude slúžiť, toho poctí Otec. Kto stratí svoj pozemský život z lásky k Bohu, zachráni si ho pre večný život. Aj Ježiš Kristus musel zomrieť, aby sme raz mohli večne žiť. Jn 12, 20-33

3/09

Farská kronika

od 26. januára 2009
do 25. februára 2009

**Do farského spoločenstva
sme sviatosťou krstu prijali:**

Laura Ličková
Viktória Pažická
Juraj Leporis
Nicole Sajterová
Natália Havalďová

**S kresťanskou nádejou na
stretnutie vo večnosti sme
sa rozlúčili so zomrelými:**

Odpočínajte vočné daj
dušiam, Pane...

Mária Rebrová, 54 r.
Helena Škrabáková, 77 r.
Valéria Paulovičová, 89 r.
Ján Vríčan, 50 r.
Vavrínek Mihálik, 72 r.
Mária Pauchľiová, 87 r.
Marián Sličko, 62 r.
Anna Dašková, 80 r.
Anna Mellová, 83 r.
Libuša Silná, 74 r.
Lukač Mokry, 81 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan

Zodpovedný redaktor, sadzba:

Mgr. Alojz Vlčko,

e-mail: alozj.vlcko@gmail.com

Redaktori:

M. Melicherčíková,

A. Gálová, A. Karaková,

M. Kvetová, P. Humajová

Kontakt:

web: www.farapd.sk

e-mail: bartolomej@farapd.sk

adresa: Redakcia Bartolomej,

Mariánska 4, 971 01 Prievidza

tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: titulná strana, str. 2,
8, 10, 11 a 14 - M. Melicherčíková,
str. 19 - M. Suvák, str. 4, 18 a zad-
ná strana - D. Papánek

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.

Prievidza. Tlač registrovaná

Okresným úradom v Prievidzi pod

č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo

výberu a úpravy príspevkov.

Rukopisy nevraciam.

Fašiangová sezóna v našej farnosti

Plesovú sezónu tento rok odštartoval **Silvester pre všetkých**, ktorý organizujú naši farníci. Krátko potom, 17. januára 2009, čakala na mládež z bojnického a prievidského dekanátu neľahká úloha - pripraviť ples pre celú diecézu. V kongresovej sále v Bojniciach sa na **Diecéznom plese** výborne zabavilo vyše 350 hostí, čo znamená, že úlohu zvládli veľmi dobre.

V plesovej šnúre pokračovali piaristi, ktorí pripravili **Ples študentov a priateľov Piaristickej spojenej školy F. Hanáka**, ktorý sa konal 28. januára 2009 v jedálni Spojenej školy pri Priemstave.

Starší i mladší farníci sa už tradične stretli aj na prvú februárovú sobotu, 7. februára 2009, na **Farskom plese**, ktorý organizuje farský úrad a Farská pastoračná rada farnosti Prievidza-mesto. Nezabúdali sme ani na deti. Tie sa mohli dosýta vyšantiť na **Det-skom maškarnom plese** 8. februára 2009, ale aj na **Karnevale** pre deti z Piaristickej spojenej školy, ktorý sa konal 22. februára 2009.

Plesanie a bavenie tejto sezóny uzavrel už tradične **Skautský ples** 21. februára 2009 a basu definitívne pochovali na **Diskotéke**, ktorú si pripravili študenti Piaristickej spojenej školy deň pred popolcovou stredou, teda v utorok 24. februára 2009.

Tento stručný výpočet zorganizovaných spoločenských podujatí dokazuje, že sa naša farská rodina v kruhu rôznych stavov a skupín zabáva veľmi rada. Nuž, neostáva iné, len sa tešiť na budúcu plesovú sezónu.

Ples študentov a priateľov, 28.1.2009

Skautský ples, 21.2.2009

Karneval u piaristov, 22.2.2009

Diskotéka, 24.2.2009

Privítanie nového dekana Mgr. Martina Dada

Prievidza, 23. február 2009

